

22 i 23 de març: visita de la *Midtjyllands kristne Friskole*, de Herning, Jutlàndia Occidental, Dinamarca.

A mig matí van arribar els convidats danesos, una mica massa cansats, i amb la mosca al nas perquè el dia abans i aquell matí havia plogut molt (el primer cop en dos mesos, pobres!). Però les ganes de conèixer gent nova, i la de sentir-se acollits, van facilitar molt la benvinguda.

Els parlen un anglès molt fluid, i els de Cornellà ho intenten. Al final es veuran els resultats.

Aprofitant que en aquella hora ja feia un sol magnífic, vam començar amb la foto de família.

Podeu trobar totes les fotos, sense tractar, a la web de l'Institut:

<https://picasaweb.google.com/116097494711547162227/VisitaDanesosInstitut> (autor Santi Bajo).

(Sembla la mateixa fotografia, però té alguna diferència. Trobeu-les!)

A més dels alumnes i professors danesos, i els del Macià, també hi havia la gent de l'Ins Joan Miró. Entre uns i altres, ben bé setanta persones.

Un cop van entrar, el lloc de reunió va ser la sala d'actes. També van assistir-hi la resta d'alumnes de 3r. Tota la sala plena. Emoció i intriga. Rialletes per qualsevol cosa.

La professora Helena Roquet va fer de mestra de cerimònies, explicant les activitats previstes, i, sobretot, fent les presentacions. Cada alumne de Cornellà va conèixer, llavor, quina cara tenia el seu hoste. Des d'aquell moment que no se separarien.

La benvinguda formal la va donar el senyor Director, Leandre Mondrià. Amb el seu anglès implacable, va agrair la visita, va definir l'Institut i Cornellà, i va desitjar que les relacions donessin fruits, amb coneixement mutu, i amb la continuació de l'intercanvi. Després els alumnes catalans van explicar com és la vida a l'Institut, què és Cornellà i Catalunya, sempre en anglès, i sense llegir. Van recordar tots els viatges del centre i les festes; en canvi, no van dir res dels exàmens.

El professor danès va prendre la paraula per agrair l'acollida, i va comentar les activitats que ells volien fer.

Un grupet reduït d'alumnes danesos va sortir al davant, i va explicar com és la seva vida diària (no tant diferent a la d'aquí). Horari escolar, matèries, menjar, tradicions, i, fins i tot, els personatges cèlebres (el més conegut per als de Cornellà, Hans Cristian Andersen, l'escriptor de contes). Alguns alumnes danesos no responien al tòpic víking, ja que eren fruit de la immigració índia, ben integrada.

Fins al migdia els nois i noies van estar reunits en petits grups, barrejats, on van poder trencar la vergonya, fer el primer coneixement personal, intentar explicar les primeres bromes, i començar complicitats. A alguns locals els va sorprendre la bona educació dels nòrdics; sorpresa que després augmentaria a les llars, afortunadament. Un bon exemple.

Mentre els joves parlaven, va arribar la Sra. Rocío Garcia, regidora delegada de polítiques de família i tinent d'alcalde de l'ajuntament de Cornellà. En nom de la ciutat, i del batlle, també va donar la benvinguda als danesos, i va oferir un obsequi als tres professors acompanyants, que, educadament van agrair.

Al vespre, els nois i noies convidats també van oferir a les famílies acollidores uns regals, per agrair les atencions.

En la imatge de la dreta, una professora danesa i una jove alumna (les rosses del centre de la foto) observen el regal de la regidora, sota l'atenta mirada de les professores de Cornellà, les germanes Monserrat i Helena Roquet (les rosses de la dreta). Al darrera, un dels cercles per establir diàlegs.

La resta del dia va transcórrer segons les previsions. Van dinar cadascú a casa seva, a la tarda van estar a l'Ins Joan Miró, que els va oferir una xocolatada, i, durant el vespre, van fer gairebé de tot, sense la tutela dels professors (anar a locals diversos de Cornellà, passejar per la ciutat aprofitant el clima primaveral i que era l'última nit dels danesos al país). L'endemà, uns cap a classe a l'Institut, i els altres a buscar l'avió a l'aeroport. Tot després d'acomiar-se, i quedar al Facebook. Ara queda el record, i els missatges que des de llavors s'estan enviant.

No es pot deixar de parlar d'aquesta experiència tan profitosa, sense agrair a les dues organitzadores, les professores Montse i Helena Roquet, i als seminaris d'anglès dels dos Instituts, els esforços que hi han dedicat. Cal confiar que amb la pròxima visita (suecs, a finals de maig), i amb altres intercanvis futurs, tinguem tant d'encert i tanta sort.

